

Lija

9. Pri veterinarju

Imeti kužka ne pomeni le prijetnih sprehodov ob čudovitih dneh, božanja in igre, Maja to še kako dobro ve. Pse je treba peljati na sprehod, tudi ko dežuje, ko nisi najboljše volje, ko si prehlajen in bi najraje popoldan preležal pred tv sprejemnikom, pokrit z odejo in z vročo skodelico čaja v premraženih rokah. Treba jih je tudi redno negovati in skrbeti za njihovo zdravje.

Lija, Lemmy in Oli nimajo zahtevne dlake za nego. Čeprav ima Lemmy kratko in resasto, Oli nekoliko daljšo in rahlo valovito, Lija pa dolgo, ravno in gosto, je vsem trem skupno, da se jim dlaka ne vozla, semena trav, vejice in umazanija se le redko ujamejo vanjo. Zato je dovolj, da jih Maja češe enkrat na teden. Ponavadi je to nedelja, po popoldanskem sprehodu. Za vsakega ima drugačno krtačo, za Lijo tudi glavnik. Sicer nad česanjem niso najbolj navdušeni, vendar so se že navadili nanj.

Neko nedeljo pa je Lija zacvilila, ko jo je Maja prijela za levo uho. Hotela ji je le razčesati dolge dlake za ušesom, a je Lija prestrašena odskočila in stresla z glavo.

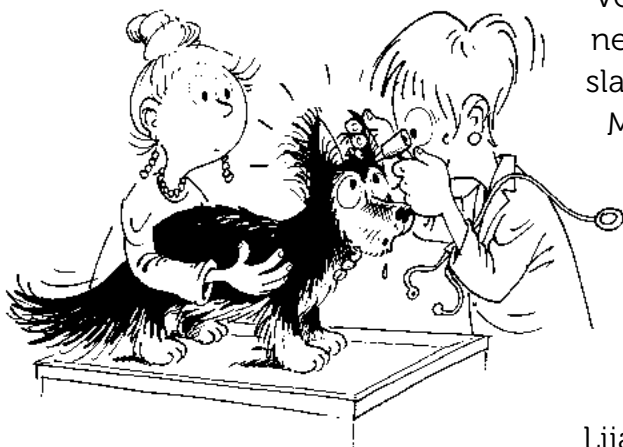
Morda ima vnetje ušesa?

Maja jo je še enkrat privabila k sebi, tokrat je previdno in nežno prijela glavo in pogledala v uho. Koža je bila pordela in na dnu, proti sluhovodu so bile temne obloge. Mogoče ji je samo kakšna travica zdrsnila globlje v ušesek, ali pa se je pri igri poškodovala, se potem praskala in vse samo poslabšala?

Maja najprej poskusi s spiranjem ušesa. Doma ima vedno negovalno tekočino za čiščenje pasjih ušes. Nanese jo na vato in uho znotraj nežno obriše, nekaj kapljic tekočine pa tudi nakaplja v sluhovod in ga od zunaj zmasira.

»Počakajmo do jutri, morda bo bolje.«

Vendar je bilo v ponedeljek, ko se je Maja vrnila iz službe, še slabše. Lija je nosila glavo po strani in jo nemirno stresala ter si drgnila uho s tačko. Treba bo k veterinarju.

Vožnje z avtomobilom Lija še zdaj ne mara, še zmeraj ji je vsakokrat slabo, zato tudi nerada zleze v avto.

Maja jo mora zato dvigniti.

Ko sta prispeli do ambulate, v čakalnici nista bili sami. Mlad mucek v prenosnem boksu je najbrž čakal na cepljenje, velik pes pa je imel povito tačko, verjetno je prišel na previjanje.

Lija je bila mirna, a nezaupljiva, okolja ni poznala, saj je bil to njen prvi obisk pri veterinarju, odkar je zapustila zavetišče.

Ko sta prišli na vrsto, jo je v ordinaciji Maja dvignila na mizo (tako kot sta se učili v pasji šoli), prijazna veterinarica pa ji je nežno prigovarjala in ji, še preden se je Lija dobro zavedla, pregledala uho.

»Ja, zelo je vneto! Globoko v sluhovod.«

Potem ji ga je previdno, da ne bi preveč bolelo, očistila, Lija je dobila injekcijo, antibiotike – tabletko je treba jemati vsakih 12 ur, 10 dni, ter kapljice – 5 kapljic dvakrat na dan, prav tako 10 dni. Kontrola po potrebi – če se vnetje v tem času ne bi pozdravilo.

Za vsak slučaj je preverila še drugo uho, to je bilo lepo, koža rožnata, ni bilo vneto.

Lija je vzorna, potrpežljiva bolnica, vsak dan dvakrat pridno poje tabletko, ki jo Maja zavije v košček sira in mora paziti, da je slučajno ne pojesta Oli ali Lemmy, ki seveda tudi istočasno dobita košček sira, le brez tabletko, da se ne bi čutila prikrajšana.

In po dveh dneh se Lija tudi že navadi na čiščenje ušeska in na kapljice. Pridno drži glavo, je ne umika, ne trese, kot da bi vedela, da ji je prav zaradi tega vsak dan bolje.